ეროვნული ბიბლიოთეკა

1. ივნისი.
13 თებერვალი 1954 წ.

ჩემო ძვირფასო ქალბატონო, ჯერ ერთი დიდი ბოდიში უნდა მოვიხადო იმისთვის, რომ ასე დიდხანს არ მოგწერეთ. ასეთი ვითარება შეიქმნა შენი ტელეფონის გამო. ჩემი ბინიდან ვერ ვრეკავდი, 10 ჩვენ ტელეფონის ნომერი ვიყავით – მთელ უბნისთვის ერთ ტელეფონზე, ამიტომ ვერ ვიგებდი, ოთახში ვინ იყო. ტელეფონის ნომერი ვიცოდი: ქალბატონ ნესტანის მიკიტა-ქალაქი ახალი. მაგრამ ტელეფონზე ვერავითარ პასუხს ვიღებდი. მიკიტა: ნესტანი ჯერ არ დაბრუნებულა. ეს ერთხელაც ერთმანეთს ვუთხარით – და ეს ნესტანი ჩავიწერე თავისთვის და ჩემს ყურადღებას; ნესტანის ლოგიკაზე ვეღარ გავიგე. იქნებ მეორე ჯერ მოალაპარაკა. ეს ეპიზოდი თვალ წინ, ფანტასტიკა სიცილისა მეხახება. მაგალითად ქმარი ფიქრობს, რომ ცოლი ნესტანი ბინაში არ არის და ურეკავს. ცოლი ტელეფონის ნომერს ეუბნება, ნესტანი ბინაში არ არის.

ბატონო ზურაბ ლაზარე ქ. ჯავახიშვილის.

ეს ლიტერატურა, და ხელოვნება საზოგადოდ ისეთი საგანია, რომელიც ყველა ადამიანს ეხება, ყველა ადამიანი ამ საგნის ცოდნას ცდილობს